

Nr 795

Av herr Isacson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 139, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 15 § och 23 § 1 mom. bekämpningsmedelsförordningen den 14 december 1962 (nr 703).

(Lika lydande med motion nr 979 i Andra kammaren)

Kungl. Maj:t har i proposition nr 139 begärt riksdagens uttalande i anledning av en skärpning av §§ 15 och 23 i bekämpningsmedelsförordningen av den 14 december 1962. De här föreslagna förändringarna får ses mot bakgrund av den mycket intensiva debatt som förts kring vissa biociders konstaterade skadeverkningar.

Utan att här yrka på ändring i Kungl. Maj:ts förslag till lagtext i ifrågasvarande stycke vill vi emellertid peka på det förhållandet att begreppet »betat utsäde» knappast tillfredsställer vad man med denna lagstiftning avser. Med de konsekvenser det enligt lagstiftningen kan få för den som felaktigt använder betat utsäde eller vårdslöst handhar detsamma, borde det i varje fall i tillämpningsföreskrifterna uttalas att detta gäller betning som företagits med gift tillhörande klass 1 eller 2. Mot bakgrund av det utvecklingsarbete som bedrivs för att komma till rätta med nyttoväxternas parasiter av olika slag kan man våga förvänta att för betning i framtiden även andra gifter än sådana som klassificeras som tillhörande nu nämnda klasser kan komma till användning.

Lagtexten förbjuder visserligen användning av betat utsäde för annat än avsett ändamål. Men då det gäller förfaringssättet för destruktion av skadat utsäde som icke längre kan användas till utsäde bör tillämpningsföreskrifter utarbetas som, utan att i onödan krångla till problemen, på ett tillfredsställande sätt anvisar vilka metoder eller vägar som bör komma till användning. Kan man t. ex. använda betat utsäde som bränsle utan att iakttaga vissa säkerhetsåtgärder då det gäller asktömning? Vi vill här peka på infiltration i vatten m. m.

Statens giftnämnd, som har till uppgift att pröva olika bekämpningsmedel och som även har befogenhet att förbjuda användning av olämpliga sådana, har nu utfärdat förbud för användning av aldrin och lindanpreparat. En rättsfråga som härvid uppstår är i vad mån berörda parter inom tillverkning och handel samt förbrukare skall hållas ekonomiskt skadeslösa för de för-

luster som uppstår därigenom att ett visst bekämpningsmedel som finns i lager icke får försäljas eller användas. Vi anser att Kungl. Maj:t bör ta upp den frågan till skyndsam prövning.

All växtodling är i hög grad beroende av bekämpningsmedlen för sin produktion. Giftnämnden får då det gäller tillämpningen av bekämpningsmedelsförordningen många och grannliga uppgifter att besluta om. Härvid kommer frågan om giftnämndens sammansättning in i bilden.

Giftnämndens betydelsefulla uppgifter gör det angeläget att nämnden har en tillräckligt allsidig sammansättning. Den består nu av 9 ledamöter, av vilka flertalet representerar olika av giftfrågorna berörda ämbetsverk. Representant för jordbruket finnes däremot ej. Enligt vår uppfattning är det väsentligt att lantbruket, med den stora betydelse bekämpningsmedlen har för näringen, är representerat i nämnden. Tillverkarna av bekämpningsmedel har redan inflytande i nämnden. Det är då naturligt att även avnämarna av medlen, jordbrukarna, får representation. Därigenom skulle nämnden också tillföras sakkunskap och erfarenhet rörande de problem som är förknippade med användandet av bekämpningsmedel i praktiskt lantbruk. Sakkunskap från praktikens fält borde vara av stort värde vid utformandet av föreskrifter, så att dessa ej får en formulering som gör dem omöjliga att efterkomma.

Det må här erinras om att riksdagens andra lagutskott, vars mening riksdagen bifallit, uttalat att man vid prövning av giftnämndens sammansättning finge väga det enskilda intresset hos olika områden att bli företrädda mot det allmänna intresset att få ett organ som icke bleve otympligt och tungrott. Med hänsyn till nämndens arbetsuppgifter ville utskottet dock förutsätta att nämnden finge en sådan sammansättning, att näringslivets intressen komme att vid nämndens arbete bli tillgodosedda.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte uttala att giftnämnden utökas med representant från lantbruks- och trädgårdsnäringarna.

Stockholm den 21 april 1964

Birger Isacson

Gunnar Weibull

Nils Theodor Larsson

Gunnar Pettersson

Bertil Jonasson

Axel Kristiansson

Gösta Jacobsson